

ter, saa at, hvis den høitæredede Ministers Endringsforslag i den Henseende vedtages, maas Lovens Titel, forandres. Den maa da hedde: Lov om Firmamærker, men det er noget ganske Andet end en Lov om Varemærker, saa jeg tror, at vi maa helst blive staaende ved det, som vi vedtog ved 2den Behandling. De øvrige Stridspunkter skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det har jo ogsaa tidligere været den sidste ærede Rader og mig imellem, om Registratør skal have Ret til at negte Optagelsen af et Varemærke eller ikke. Jeg skal ikke forbyde mig i det Spørgsmaal, men blot bemærke, at den Regel, som Flertallet i Udvalget holder sig til, blev indsat i det andet Thing som en Ændring til det første Forslag, der kom fra Ministeren. Den blev indsat med et meget stort Flertal, nemlig med 29 St. mod 16, og den forekom ogsaa Flertallet i Udvalget i Folkethinget, meget forstaaende og overensstemmende med de gjældende processuelle Love. Vi grebe derfor til med stor Begjærlighed, og naar der nu skulde næres et Haab om at kunne faae denne Bestemmelse forandret i det høie Landsting, saa at altsaa det høie Landsting, der har vedtaget Bestemmelsen med 29 St. mod 16, skulde slaa om og stemme denne Bestemmelse ud, tror jeg, at man nærer et meget forføngeligt Haab. Jeg tror altsaa, at, hvis vi ville have noget Haab om at blive enige med det høie Landsting om denne Lov, maa vi lade Bestemmelsen i § 6, hvorefter Registratør skal være berettiget til at negte Optagelsen af et Varemærke, blive staaende. Det var det andet Punkt. Det tredje Punkt, jeg kommer til at berøre, er den saakaldte Straffeparagraf. Der har Udvalgets Flertal ganske vist, nærmest efter den tydske Rigslov, der jo i det Hele har været Forbillede for Loven, optaget en blandet Bestemmelse, nemlig en Bestemmelse om Bødestraffe, der tillige indeholder en Slags Erstatning. Naar man nu har sagt, at det er et nyt Princip i dansk Lov og Ret, saa er det saa langt fra Tilfældet, at det tværtimod er meget gammelt, idet Christian den 5tes danske Lov vrimler af den Slags Bestemmelser, hvor Bøde tillige er Erstatning, og det er meget praktisk i saadanne Tilfælde, hvor det er vanskeligt at sige, hvor stor Erstatningen skulde være, og om der overhovedet er Grund til at kende nogen Erstatning efter de sædvanlige Regler. Men jeg skal ogsaa henlede Opmærksomhed paa, at der i vor nuværende Lovgivning udenfor Sagloven, der oftere er nævnt, findes en saadan Bestemmelse, nemlig i Loven om Vidneførsel, hvorefter Halvdelen af de Bøder, der gives af det Vidne, som negter at forklare sig — den saakaldte Halsmaalsstraf — tilfalder Modparten som en Slags Røst og Læring. Her er altsaa et Tilfælde, hvor der er en lodbestemt Erstatning, der tillige er Straf. Med disse saa Bemærkninger skal jeg anbefale det ærede Thing

at stemme mod de af den høitæredede Minister fremsatte Ændringsforslag, undtagen det sidste.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 3 til § 4 af Indenrigsministeren

Nr. 3 samt næstsidste Stykke udgaaer; istedetfor indsættes et nyt Stykke, saalydende:

„Når Anmelderen i Registreret at erholde optager en udtrykkelig Bemærkning om, til hvilken eller hvilke bestemte Varer han agter at benytte Mærket, skal dette kunne ske, naar der enten ved Anmeldelsen eller senere derom fremsættes Begjæring for Registratør, ved hvis Foranstaltning Behændigjærelse herom paa Anmelderens Bekostning bliver optaget i den i § 8 omhandlede Registreringstidende“

forkastedes med 35 St. mod 29.

Som Følge af denne Afstemning bortfaldt Ændringsforslagene under Nr. 1, 2, 6, 8, 9, 10 og 11 af Indenrigsministeren.

2) Forslag under Nr. 4 til § 6 af Indenrigsministeren:

Nr. 5 udgaaer, og i Slutningen af Nr. 4 sættes " " istedetfor " "

forkastedes med 36 St. imod 27.

3) Forslag under Nr. 5 til samme Paragraf af Samme:

Som sidste Stykke tilføies: „Når Registratør, at det anmeldte Varemærke tidligere er indregistreret for eller dog anmeldt af en Anden, har han at gjøre Anmelderen opmærksom herpaa; men han er ikke berettiget til at negte dets Indregistrering paa Anmelderens eget Ansvar, naar denne fastholder sin Begjæring derom.“

forkastedes med 32 St. imod 26.

4) Forslag under Nr. 7 til § 7 af Samme:

Som Nr. 4 indskydes: „Naar Mærket i Henhold til Forskrifterne i § 6 ikke burde have været indregistreret, eller naar en Indregistrering ifølge Bestemmelsen i § 13 tæber sin Gyldighed, hvorhos den efterfølgende Nummerering tættes derefter“

forkastedes med 60 St. imod 5.

Forslag til samme Paragraf af Udvalgets Ordførere (Leth):

§ Nr. 4, 1ste Linie, forandres „andet“ til „trede“.

vedtoges uden Afstemning.